

REGEL VAN DE
INTERNATIONALE CONFEDERATIE
VAN DE **SINT-VINCENTIUSVERENIGING**

Vincentius

PIONIERS IN ARMOEDEBESTRIJDING SINDS 1617.

« IK ZOU DE HELE
WERELD WILLEN
OMVATTEN IN EEN
NETWERK VAN
NAASTENLIEFDE »

FRÉDÉRIC OZANAM

INHOUDSTAFEL

1. Oorsprong van de Vereniging en van de dienstverlening aan de armen	6
1.1 Oorsprong	6
1.2 De Vincentiaanse roeping	7
1.3 Alle mogelijke persoonlijke bijstand...	8
1.4 ... aan alle hulpbehoevenden	9
1.5 Initiatief nemen om de armen tegemoet te komen	10
1.6 Aanpassing aan de wereldlijke veranderingen	10
1.7 Gebeden voor de ontmoetingen en bezoeken	11
1.8 Respect en achting voor de armen	12
1.9 Vertrouwen en vriendschap	13
1.10 De bevordering van de zelfstandigheid van de persoon	14
1.11 Aandacht voor de innerlijke behoeften en de spiritualiteit	14
1.12 Dankbaarheid jegens degenen die zij bezoeken	16
2. De Vincentiaanse spiritualiteit, de roeping	17
2.1 Liefde in eenheid met Christus	17
2.2 Laten we samen het pad naar de heiliging bewandelen	18
2.3 Gebed in eenheid met Christus	20
2.4 De spiritualiteit van de Zalige Frédéric Ozanam	20
2.5 Spiritualiteit van Sint Vincentius	22
2.5.1 Essentiële deugden	23
2.6 Een roeping voor elk moment van ons leven.	24
3. Leden, Conferenties en Raden – gemeenschappen van geloof en liefde	26
3.1 De Leden	26
3.2 Gelijkheid	26
3.3 De vergaderingen van de Vincentiaanse leden	27
3.3.1 Frequentie van de vergaderingen	28
3.4 Broederlijkheid en eenvoud	29

3.5 Het behoud van de geest	29
3.6 De Raden	30
3.7 De jonge leden	31
3.8 Opneming en oprichting van de Conferenties en de Raden	32
3.9 Subsidiariteit en vrijheid van handelen	32
3.10 Democratie	34
3.11 De Voorzitters, als Bestuurders-Dienaren	34
3.12 De vorming van de leden	35
3.13 Geest van armoede en aanmoediging	36
3.14 Besteding van geld en middelen voor de armen	37
3.15 De communicatie	38

4. Relaties binnen het Vincentiaanse en katholieke liefdadigheidsnetwerk 39

4.1 Verbroederings	39
4.1.1 Het gebed als basis voor broederschap	40
4.1.2 Persoonlijk engagement van de Vincentianen	40
4.2 Noodhulp	41
4.3 De Vincentiaanse Familie	42

5. Relaties met de hiërarchie van de Kerk 44

5.1 Een hechte relatie	44
5.2 Autonomie	44
5.3 Morele erkenning	45

6. Andere relaties 46

6.1 Het is de plicht van elk lid om de oecumene te bevorderen	46
6.2 De Vereniging is betrokken bij de oecumenische samenwerking en de samenwerking tussen de verschillende religies	47
6.3 Praktische initiatieven	48
6.4 Oecumenische vereniging en samenwerking tussen verschillende religies	48

6.5 Het katholieke geloof en de katholieke filosofie beschermen	49
6.6 Aangesloten groepen kunnen nauw samenwerken met de Vereniging	50
6.7 Relaties met de overheidsinstellingen en de andere liefdadigheidsinstellingen	51
7. Relaties met de burgermaatschappij / Werken aan Rechtvaardigheid	52
7.1 De Vereniging brengt directe hulp, maar streeft eveneens naar oplossingen op middellange en lange termijn	52
7.2 Een visie van een liefdevolle beschaving	52
7.3 Toekomstvisie	53
7.4 De Vincentiaanse methode om de maatschappelijke rechtvaardigheid op praktische wijze te benaderen	54
7.5 De stem van de mensen zonder stem	54
7.6 Ten opzichte van de structuren die tot zonde kunnen leiden	55
7.7 Zich inspannen om de attitudes te veranderen	56
7.8 De politieke onafhankelijkheid van de Vereniging	57
7.9 Werken in gemeenschap	57

REGEL VAN DE INTERNATIONALE CONFEDERATIE VAN DE **SINT- VINCENTIUSVERENIGING**

---

1. Oorsprong van de Vereniging en van de dienstverlening aan de armen

1.1 OORSPRONG

De Sint-Vincentiusvereniging is een christelijke gemeenschap die verspreid is over de hele wereld. De Vereniging werd in 1833 in Parijs gesticht door een groep jonge katholieke leken en een oudere persoon, die zich verenigden in de eerste Conferentie. De Vereniging denkt met dankbaarheid terug aan iedereen die voor ons een voorbeeld van toewijding aan de armen en de Kerk heeft gevormd. Van Le Taillandier, die als eerste geïnspireerd werd, tot de Zalige Frédéric Ozanam, Paul Lamache, François Lallier, Jules Devaux en Félix Clavé, die de steun zochten en de wijze raad volgden van de man die de eerste Algemeen Voorzitter van de nieuwe Vereniging zou worden: Emmanuel Bailly.

Over allen blaast de Heilige Geest, versterkt Hij het charisma van eenieder, en openbaart Hij zich in de stichting van de Sint-Vincentiusvereniging. Een van de stichters, de Zalige Frédéric Ozanam, was een stralende

bron van inspiratie. De Vereniging is sinds haar oorsprong katholiek. Ze is een internationale katholieke organisatie van vrijwillige leken, zowel mannen als vrouwen.

COMMENTAAR - Het eerste artikel van deze Regel is de expliciete bevestiging dat onze Vereniging het christelijke en katholieke geloof belijdt, zoals zij sinds haar oprichting verklaart. Bovendien willen we eer betonen aan de leken die in staat zijn de verbintenissen na te komen die worden aangegaan op het moment van het doopsel. Voor de eerste keer in onze Regel worden de stichters bij naam genoemd. Zij vervulden een eeuw eerder al wat het Tweede Vaticaans Concilie zou aanduiden als belangrijke plicht van de leken: mee bouwen aan het Koninkrijk Gods.

De Heilige Geest gaf de aanzet tot de oprichting van de eerste Conferentie en schonk ieder van de oprichters de kracht die hij nodig had om zijn goddelijke missie uit te voeren. Het is die inspiratie die de Vincentianen sinds de oprichting van de Vereniging beweegt. Ze draagt bij tot de spirituele en menselijke ontplooiing van de leden en spoort hen aan zich in te zetten voor de armen.

DOELSTELLING EN DRAAGWIJDTE VAN ONZE DIENSTEN

1.2 DE VINCENTIAANSE ROEPING

De roeping van de leden van de Vereniging, de Vincentianen, is Christus te volgen en zich in dienst te stellen van de hulpbehoevenden, om aldus te getuigen van Zijn bevrijdende liefde, vol genegenheid en mededogen. De leden uiten hun toewijding door een persoonlijk contact. Vincentianen stellen zich in dienst van de hoop.

COMMENTAAR - Lid zijn van een Conferentie van onze Vereniging is op zich al de vrucht van een roeping, want wij worden geroepen om persoonlijk via de armen Christus te volgen. Medevoelen en het verlangen het leed van de mensen te verlichten leiden ons naar het contact met de minstbedeelden. De persoonlijke ontmoeting met een mens in nood is de zichtbaarste uiting van het Vincentiaanse apostolaat.

We moeten Jezus volgen in zijn onvoorwaardelijke Liefde voor de armen. “Wij zijn ervan overtuigd dat de voornaamste roeping van de christen is Jezus te volgen.” (Mt 6.2) “De Vincentianen dienen uit hoop.” (CIC 2232) De hoop in Christus maakt van ons werk een instrument om de armen een beter leven te geven en het leven van de Vincentianen en van alle mensen beter te maken. Wanneer we worden geconfronteerd met moeilijkheden, moet de hoop steeds in onze geest aanwezig zijn. “Zij biedt ons vreugde in onze beproevingen.” (CIC 1820)

1.3 ALLE MOGELIJKE PERSOONLIJKE BIJSTAND...

Geen enkel werk van liefdadigheid is de Vereniging vreemd. De acties van de Vereniging omvatten elke vorm van bijstand die bedoeld is om lijden en armoede te verlichten, en de waardigheid en de integriteit van de mens in al zijn aspecten te bevorderen.

COMMENTAAR - Alle vormen van individuele hulp zijn cruciaal in het werk van de Conferenties. Sinds haar oprichting streeft de Vereniging ernaar de Conferenties zo veel mogelijk vrijheid te geven om een antwoord te bieden op de specifieke behoeften van de mensen die ze bezoeken en die worden opgevolgd via persoonlijk contact.

“De ware ontplooiing van de mens moet in zijn geheel worden opgevat en moet het elkeen mogelijk maken zijn roeping – die gezien wordt als een teken van God – te volgen.” (CIC 2461)Wie niet kan kiezen zal altijd arm zijn.

1.4 ... AAN ALLE HULPBEHOEVENDEN

De Vereniging stelt zich in dienst van alle hulpbehoevenden, ongeacht hun geloof, hun maatschappelijke of etnische afkomst, hun gezondheidstoestand, hun geslacht, hun culturele bijzonderheden of hun politieke opinie.

COMMENTAAR - De broeders en zusters trekken andermans bedoelingen niet in twijfel. Ze hebben over niemand een oordeel klaar. Alleen God kan een oordeel vellen over de mensen, want alleen Hij kan in hun hart kijken. Wij dienen volgens ieders behoeften. Mensen in moeilijkheden geven aan wat ze nodig hebben, al begrijpen we dat niet altijd. Een Vincentiaan dringt niets op, hij dient uit hoop en tracht anderen te tonen hoe ze kunnen leven. “[...] Iedereen weet immers dat de materiële noden bij die mensen vaak nog het minst erg zijn [...] wat hen bedroeft is dat ze geen vriend hebben die hun de hand drukt, dat er geen hart is dat zich voor hen opent; daar gaapt voor hen een verschrikkelijke leegte [...]. (Int. Manuel SSVP 1845) De Vincentianen moeten evenwel ook oog blijven hebben voor de tegenspoed die hun familie, hun vrienden of hun broeders treft. De allerarmsten helpen mag niet ten koste van het welzijn van die directe kring gaan (zie Com. 1.1).

1.5 INITIATIEF NEMEN OM DE ARMEN TEGEMOET TE KOMEN

De Vincentianen wijden zich aan het zoeken en het vinden van mensen die in vergetelheid, isolement of tegenspoed zijn geraakt.

COMMENTAAR - Dit artikel zet ons aan om ons naar de armen te begeven en hen op te zoeken, en ons daarin niet te beperken tot de mensen aan wie we gewoonlijk hulp bieden. We moeten de 'vergetenen' bezoeken. De meeste van die mensen, die echt in nood verkeren, weten niet van het bestaan van de Vereniging en van de hulp die ze kan bieden. We moeten niet wachten tot ze naar ons komen, maar juist naar hen toe gaan en hun leed en armoede delen. De Vincentianen moeten luisteren naar hun verbeelding en oog hebben voor wat er om hen heen gebeurt. Ze werken zonder ophouden om de nieuwe vormen van lijden op te sporen die voortdurend opduiken.

1.6 AANPASSING AAN DE WERELDLIJKE VERANDERINGEN

Trouw aan de geest van haar stichters, streeft de Vereniging ernaar zich onophoudelijk te vernieuwen en zich aan te passen aan de veranderende omstandigheden van de tijd. Zij wil steeds openstaan voor de veranderingen van de mensheid en oog hebben voor de nieuwe vormen van armoede. Haar aandacht gaat in de eerste plaats naar de meest misdeelden, naar zij die door de maatschappij zijn verworpen.

COMMENTAAR - Aan het einde van dit artikel gaat het over "de uitgestotenen". De Conferenties geven in hun dagelijks werk prioriteit aan de armsten onder de armen, aan wie wij de Vincentiaanse vriendschap

moeten aanbieden, om hun leed te delen (art. 1.5). Het is moeilijk voor de Conferenties en hun leden om een gradatie aan te brengen in het leed van de mensen, maar zoals reeds gezegd is het geestelijk leed soms erger dan de materiële noden en leidt het makkelijker tot uitsluiting en isolement.

ONZE CONTACTEN MET DE ARMEN

1.7 GEBEDEN VOOR DE ONTMOETINGEN EN BEZOEKEN

De Vincentianen bidden de Heilige Geest om leiding tijdens hun bezoeken en opdat Hij van hen brengers van vrede en de vreugde van Christus zou maken.

COMMENTAAR - Helemaal alleen, zonder Gods hulp, kunnen we niets doen. Individueel en collectief gebed is voor de broeders en zusters essentieel in hun liefdadigheidswerk. Het motto van de Vereniging, “Serviens in spe”, herinnert ons aan de rol die de hoop speelt in onze handelwijze. De Conferentie is een gemeenschap die moet aanzetten tot nadenken en bidden, anders zou de Vincentiaanse gediensstigheid geen zin hebben.

Al sinds de eerste Conferenties leert de traditie van onze Vereniging ons de onschatbare waarde van wat voorafgaat aan het Vincentiaans bezoek en het persoonlijk contact: tijdens de aanbidding van het Heilig Sacrament stellen we onszelf in alle nederigheid beschikbaar door onze ogen, onze handen en ons hart aan te bieden, om daarna Gods wil te laten geschieden in het contact met de armen. Misschien is dat soms niet mogelijk, maar momenten van stille overpeinzing zijn in elk geval noodzakelijk. We moeten in stilte bidden om de gaven van de Heilige Geest: de Wijsheid om

gegeven situaties te doorgronden, prioriteiten te stellen en de schrijnendste noden te identificeren; de Kracht om door te zetten en nooit op te geven; de Kennis om een probleem op een geschikte manier aan te pakken; Medevoelen om het leed van de andere te voelen en in zijn schoenen te staan; de Godsvrees om de bezoeken in alle nederigheid af te leggen, de nederigheid die ons doet inzien dat wij onvolmaakte wezens zijn die de Voorzienigheid aanroepen voor hun broeders; zij en wij zijn allemaal Zonen van God en Tempels van de Heilige Geest die dezelfde waardigheid genieten, ongeacht de ellende die ons omringt of in ons leeft.

1.8 RESPECT EN ACHTING VOOR DE ARMEN

De Vincentianen stellen zich met vreugde in dienst van de armen, door hen een luisterend oor te bieden, hun wensen te respecteren, en door hen te helpen zich bewust te worden van hun eigen waardigheid om hem terug te winnen, want wij zijn allemaal geschapen naar het evenbeeld van God. Zij bezoeken de lijdende Christus in de persoon van de arme.

Wanneer zij materiële hulp en steun verlenen, nemen zij op elk moment de vertrouwelijkheid in acht.

COMMENTAAR - Vreugde is het kenmerk van de christelijke geesteshouding die het handelen van elke Vincentiaan inspireert. De pijn die het leed van een vriend in nood veroorzaakt mag ons niet verhinderen om vreugdevol te werken. Zoals reeds gezegd, hebben de Vincentianen respect voor de ideeën en de wensen van de mensen die ze helpen. Soms hebben die mensen niet dezelfde waarden en gewoonten als wij, en alleen door in alle zachtmoedigheid het voorbeeld te geven, kunnen we hen helpen te veranderen, nooit door op

autoritaire wijze de eigen zienswijze op te dringen. “Een ander punt dat zeker ook onze aandacht verdient is de discretie waarmee de ijver voor het zielenheil gepaard moet gaan. Niet alle vuur is heilig of ingegeven door God. Niet alle momenten zijn aangewezen om nieuwe en christelijke onderrichtingen in het hart van de mensen te doen doordringen; men moet Gods uur kunnen afwachten en even geduldig zijn als Hijzelf.” (Reglement SSVP 1835)

1.9 VERTROUWEN EN VRIENDSCHAP

De Vincentianen zetten zich in om een band van vertrouwen en vriendschap te creëren. Zij zijn zich terdege bewust van hun eigen zwakheden en hun kwetsbaarheid, en hun hart klopt eenstemmig met dat van de andere. Zij vellen geen oordeel over de mensen die zij dienen. Integendeel: zij trachten als een broeder of zuster begrip op te brengen.

COMMENTAAR - Vriendschap is onontbeerlijk om dingen met elkaar te kunnen delen. Bouwen aan het Rijk Gods is onmogelijk als we ons niet bewust zijn van onze kwetsbaarheid. Laten we God danken voor ons geloof. Laten we dankbaar zijn dat we zijn roep gehoord hebben. Laten we dankbaar zijn dat we dichterbij Christus kunnen komen door de armen te dienen. Laten we dankbaar zijn dat we niet geneigd zijn om een oordeel te vellen. Laten we dankbaar zijn dat we altijd klaarstaan om aan de behoeften van onze broeders te voldoen. “[...] De Vincentiaan mengt zijn tranen met de tranen van de arme, en doet door geduld en door liefde in diens hart de christelijke vriendschap ontluiken.” (Int. Manuel SSVP 1845)

1.10 DE BEVORDERING VAN DE ZELFSTANDIGHEID VAN DE PERSOON

De Vincentianen trachten de armen te helpen om in de mate van het mogelijke zelfstandig te worden, en zich er op praktische wijze rekenschap van te geven dat zij hun lotsbestemming en die van hun omgeving zelf kunnen invullen en wijzigen.

COMMENTAAR - De Conferenties accepteren armoede niet. De Vincentianen nemen deel aan de strijd tegen onrecht, de ware oorzaak van armoede. Ze moedigen de armen aan om zelf oplossingen te vinden. De onomstotelijke essentie van het werk van de Vincentianen is de armen te helpen inzien dat hun eigen inspanningen en hun besef van hun innerlijke kracht onontbeerlijk zijn om hun leed te boven te komen (art. 7.9).

1.11 AANDACHT VOOR DE INNERLIJKE BEHOEFTE EN DE SPIRITUALITEIT

De Vincentianen zijn ook fundamenteel begaan met het innerlijke leven en de spirituele noden van de mensen die zij helpen, waarbij zij het grootste respect betonen voor hun geweten en hun geloof. Zij luisteren naar hen om hen te begrijpen met het hart, los van de woorden en de uiterlijke schijn.

Vincentianen stellen zich in dienst van de hoop. Zij verheugen zich over de gebedsgeest die ook de armen bezielt, want in stilte zijn de armen in staat om de Plannen die God voor ieder mens heeft te bevatten.

De aanvaarding van Gods Plan voor elk van hen, brengt hen ertoe de kiemen van liefde, vrijgevigheid, verzoening en innerlijke vrede te laten groeien, voor henzelf, voor hun gezinnen en voor hun omgeving. De Vincentianen hebben

het voorrecht om de tekenen van de aanwezigheid van de verrezen Christus bij de armen en in hun midden te mogen aanmoedigen.

COMMENTAAR - De Vincentianen moedigen de mensen die ze helpen aan zich in te spannen voor betere levensomstandigheden, zowel op materieel als op geestelijk vlak. Met respect voor hun eigen tradities en waarden kunnen de broeders en zusters bijdragen tot de inspanningen van die mensen.

“Diepgaand respect”: Respect hebben voor de anderen wil niet zeggen dat we mensen laten begaan en er het zwijgen toe doen wanneer we geconfronteerd worden met perverse situaties waarin mensen leven in de greep van de zonde.

Onze eerbied voor het evangelie verplicht ons ertoe onze morele visie op de wereld te delen zonder dwang of misprijzen, zelfs als die visie in tegenspraak is met de waarden van de arme die we trachten te dienen. Hoewel hij respect opbrengt voor de keuze van de arme, mag de Vincentiaan er niet van afzien om het Woord van het Evangelie te verkondigen. Hij mag niet weigeren het beste dat hij heeft te delen met zijn naaste: zijn geloof. “[...] We gaan ook elke vorm van dwang uit de weg; we voelen ons niet beledigd als de armen onze raad niet opvolgen; we proberen niet om hun die op autoritaire of bevelende wijze op te dringen; we beperken ons ertoe goede voorstellen te doen, sporen er enthousiast toe aan die in de praktijk te brengen, en laten het aan God over om onze woorden vruchten te laten afwerpen als Hij dat wil [...]” (Reglement SSVP 1835). Overigens mogen we niet vergeten dat armoede niet bestaat omdat God dat wil, zoals we zo vaak denken, maar doordat de mensen tekortschieten in het verdelen van de

rijkdom op Aarde. Ze bestaat omdat we het Woord van Christus niet volgen, dat ons leert elkaar lief te hebben. “Tekenen van de aanwezigheid van Christus de Verrezenen.” Artikel 1.8 roept het beeld op van de “lijdende Christus” bij het zien van de pijn van de mensen die we bezoeken. Artikel 1.11 spoort de Vincentianen aan tekenen van de aanwezigheid van de Verrezen Christus te zien in het doen en laten van de armen, vooral wanneer we positieve veranderingen waarnemen die een duidelijk teken zijn van genade en die de deelname van de christenen aan het leven van de Verrezen Christus bevestigen (CIC 1694).

1.12 DANKBAARHEID JEGENS DEGENEN DIE ZIJ BEZOEKEN

De Vincentianen kunnen onmogelijk de vele zegens die zij krijgen van degenen die zij bezoeken, vergeten. Ze erkennen dat de vruchten van hun werk niet te danken zijn aan hun eigen persoon, maar in het bijzonder afkomstig zijn van God en de armen die zij dienen.

COMMENTAAR - De Vincentiaan dankt God voor het geluk dat de persoon die hij helpt hem verschaft. In de meeste Conferenties wordt die dank uitdrukkelijk betuigd tijdens de bijeenkomsten. De verlichting die de Vincentianen schenken is niet te vergelijken met het geluk dat ze daarvoor terugkrijgen van de armen. Individueel en collectief gebed waarin we Gods hulp vragen in ons liefdadigheidswerk is het essentiële hulpmiddel om de armen te dienen. “Vaak heeft de broeder meer aan wat hij hoort dan hij de andere geeft met wat hij zegt.” (François Lallier - circ. aan de Conferenties, augustus 1837).

2. De Vincentiaanse spiritualiteit, de roeping

HET GELOOF IN CHRISTUS EN HET LEVEN IN GENADE

«Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. Dankzij hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot Gods genade, die ons fundament is, en in de hoop te mogen delen in zijn luister prijzen wij ons gelukkig». (De brief aan de Romeinen 5, 1-2)

2.1 LIEFDE IN EENHEID MET CHRISTUS

De Vincentianen zijn overtuigd van de waarheid die door de apostel Paulus werd verkondigd, en willen het voorbeeld van Christus volgen. Ze hopen dat op een dag het niet langer zij zijn die liefhebben, maar dat Christus door hen liefheeft («... ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Mijn leven hier op aarde leef ik in het geloof in de Zoon van God...» – De Brief aan de Galaten 2,20) en dat via de aandacht die zij aan de armen besteden, dezen een vonk van de oneindige liefde van God voor de mensen kunnen bespeuren.

COMMENTAAR - Het geloof van de Vincentiaan ontspringt in de oneindige liefde van God voor de mensen: Hij offerde zelfs Zijn Zoon op voor onze Redding. Hoe kunnen wij navolging geven aan zo'n voorbeeld van liefde, in de wetenschap dat we onvolmaakt zijn? Proberen om een zwakke weerspiegeling te zijn van Zijn Liefde. Proberen om dag na dag te groeien in die Liefde voor de mensen, zoals hij ons heeft geleerd. Wetende dat we daar enkel in zullen slagen als ieder van ons zich dag na dag, op elk moment en in elk van zijn handelingen de vraag stelt: "Wat zou de Heer gedaan hebben wanneer hij geconfronteerd werd met een van de situaties die wij dagelijks meemaken? De Vincentianen vinden het antwoord in hun gebeden en

de lezing van het evangelie. “[...] De Heilige Geest Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb.” (Johannes 14, 26).

2.2 LATEN WE SAMEN HET PAD NAAR DE HEILIGING BEWANDELEN

De Vincentianen zijn geroepen om samen het pad naar de heiliging te bewandelen, want ware heiliging is het verlangen naar vereniging in liefde met Christus. Dit is de essentie van hun roeping en de bron van hun inspiratie. Zij streven ernaar te branden in de liefde van God, zoals Jezus Christus dit onderwees, en hun eigen geloof en trouw te verdiepen. De Vincentianen zijn zich bewust van hun eigen zwakheden en hun kwetsbaarheid, en van de noodzaak van de genade van God. Zij streven Zijn lof na, en niet de hunne. Hun ideaal is te helpen het lijden te verlichten, alleen uit liefde, zonder enige beloning of voordeel voor henzelf. Ze treden dichterbij tot God, door Hem te dienen via de armen en via henzelf. Zij groeien door de vervolmaking in liefde steeds dichterbij te benaderen, door een meevoelende en innige liefde uit te drukken voor de armen en voor elkaar.

Daarom verloopt hun pad naar de heiliging voornamelijk:

- door de armen te bezoeken en zich persoonlijk aan de armen te wijden, wiens geloof en moed aan de Vincentianen leert hoe te leven. De Vincentianen beschouwen de behoeften van de armen als de hunne.
- door deel te nemen aan de vergaderingen van de Conferenties of de Raden, waar de gedeelde en broederlijke spiritualiteit een bron van inspiratie vormt.
- door een leven van gebed en bezinning, individueel en in gemeenschap, dat zij met hun broeders delen. Door

zich te bezinnen over hun ervaringen als Vincentianen in het contact met de hulpbehoevenden, zorgen zij voor een spirituele verrijking, een betere kennis van zichzelf en van de andere, waarbij zij het idee van de goedheid van God voorop stellen.

- door hun bezorgdheid om te zetten in daden en hun medeleven in praktische en werkelijke liefde.

Het pad naar de heiliging dat zij samen bewandelen zal des te vruchtbaarder zijn wanneer het innerlijke leven van de leden wordt geleid in gebed, meditatie van de Heilige Geschriften en andere verrijkende teksten, in de deelname aan de Eucharistie, in de aanbidding van de Maagd Maria die de Vincentianen sinds hun oorsprong als beschermvrouwe hebben en in de kennis van en het respect voor het onderricht van de Kerk.

COMMENTAAR - Dit is een van de basisartikelen van de Regel. We doen er goed aan ons er met ons hele hart in te verdiepen samen met onze broeders en zusters. We zijn niet alleen op weg. We worden niet opgeroepen om helemaal alleen voor onze redding te zorgen. De weg naar de heiligheid legt men samen af, hoewel ieder verantwoordelijk is voor zijn daden, het voorbeeld dat hij geeft en de hulp die hij biedt aan zijn broeders. We kunnen ons niet aan de armen wijden als we binnen onze Conferenties niet onze verplichtingen ten aanzien van onszelf nakomen en tussen ons geen liefde heerst. De liefde tussen Vincentianen is de noodzakelijke impuls om zich in te zetten voor de minstbesteden. Niemand kan geven wat hij niet heeft. "[...] De ware heiligheid is de volmaakte vereniging met Christus en de volmaakte liefde." Die definitie van Heiligheid is afkomstig uit Vaticanum II: "[...] wij kunnen de volmaakte vereniging met Christus, de heiligheid, bereiken" (LG50), en zij manifesteert zich

in diegenen die streven naar “de volmaaktheid van de liefde [...]” (LG39). Dat God ons naar het licht van de Liefde roept is een oproep tot Heiligheid. “[...] wat God wil is de Heiligheid van de mens” (Timotheüs 4,3; Ef. 1,4). De Vincentianen worden opgeroepen om heilig te zijn!

2.3 GEBED IN EENHEID MET CHRISTUS

Binnen alle Conferenties van de wereld en in hun persoonlijke leven richten de Vincentianen hun gebeden tot God, en wensen zij zich te verenigen met het gebed van Christus en de Kerk voor hun broeders en voor de armen die hun ‘leermeesters’ zijn en wiens lijden zij willen delen.

COMMENTAAR - Helemaal alleen kunnen we niets doen. Het individueel en collectief gebed van de Vincentianen stelt ons in staat in vereniging te blijven met Christus en geeft ons de middelen om Zijn Liefde te verspreiden. Het is een gebed samen met de heilige kerk, met oor voor mensen in nood. Wij leren altijd van mensen in nood, want zij weten beter dan wie ook wat het betekent om dingen op te geven en opofferingen te doen. Om ons moed in te spreken placht Sint Vincentius a Paulo het volgende te zeggen: “Toon mij een man van het gebed: hij zal tot alles in staat zijn”, en voegde daaraan toe: “bidden is een bron van jeugdigheid.”

2.4 DE SPIRITUALITEIT VAN DE ZALIGE FRÉDÉRIC OZANAM

De spiritualiteit van een van de stichters van onze Vereniging, de Zalige Frédéric Ozanam, is voor de Vincentianen een belangrijke bron van inspiratie.

De Zalige:

- streed voor de hernieuwing van het universele Geloof in Jezus Christus, en werkte steeds in harmonie met de beschavende bezieling die uitgaat van de leer van de Kerk.
- droomde ervan een netwerk van liefdadigheid en maatschappelijke rechtvaardigheid te stichten dat de hele wereld zou omvatten.
- heeft zichzelf als leek geheiligd door het Evangelie in alle aspecten van zijn leven ten volle te leven, in het bijzonder in zijn strijd om de waarheid, de democratie en de opvoeding.

COMMENTAAR - De Conferenties moeten de onderrichtingen van Frédéric Ozanam volgen, die een van de stichters was die ons de essentiële punten van onze Vincentiaanse leer meegaf. De katholieke kerk heeft de Heiligheid van zijn leven officieel erkend. Hij was een voorbeeldige leek, een goede huisvader, een toegewijde echtgenoot, een trouwe vriend en een expert in zijn domein. De Voorzienigheid heeft ons een man met een grote kracht en uitstraling gegeven, door wie wij ons in ons leven steeds moeten laten inspireren. De woorden en daden van Ozanam hebben anderen ertoe aangezet om zich bij Christus te voegen. De Vincentianen worden geroepen om de Goede Boodschap te verkondigen, in woord en daad (zie Com. 1.11). De leden delen het ideaal van Ozanam om “de wereld te omsluiten in een netwerk van liefde” en ze steunen de Internationale Algemene Raad in diens missie. De IAR is belast met het aanmoedigen van de oprichting van Conferenties en Raden in de hele wereld, door het werk van de vrijwilligers te organiseren, hun de nodige financiële hulp te bezorgen en hen te begeleiden via het gebed.

2.5 SPIRITUALITEIT VAN SINT VINCENTIUS

De Vereniging is door de stichters onder het beschermheerschap van Sint Vincentius a Paulo geplaatst, en haar leden volgen dan ook zijn voorbeeld en laten zich inspireren door zijn spiritualiteit, die vorm geeft aan hun gedachten, hun handelwijze en hun manier om zich tot de anderen te wenden.

De belangrijkste elementen van de spiritualiteit van Sint Vincentius zijn voor de Vincentianen:

- God, onze Vader, liefhebben in het zweet onzes aanschijns en met de kracht van onze handen.
- Christus zien in de armen en de armen in Christus.
- De ‘affectieve’ en ‘bevrijdende’ liefde van Christus, de Evangelist en de Dienaar van de armen te delen.
- Ontvankelijk zijn voor de inspiratie van de Heilige Geest.

COMMENTAAR - De stichters hebben Sint Vincentius a Paulo gekozen als geestelijke vader, patroon en levensvoorbeeld: Hij is dé heilige van de Naasteliefde. Hoe zouden we dat kunnen vergeten? Hoe kunnen we anders dan zijn werken grondig in ons opnemen en in zijn voetstappen proberen te treden? Durf en creativiteit, heilige durf en heilige creativiteit, moeten voor de Vincentianen een blijvend voorbeeld vormen in de volbrenging van hun missie ten aanzien van de armen. Wij moeten voortdurend innoverende oplossingen trachten te bedenken om het hoofd te bieden aan de ontredde en de problemen van de minstbedeelden. Laten we ons steeds Sint Vincentius a Paulo, oprichter van de Dochters van Liefde, in herinnering brengen. Hij ontsloeg hen van de kloosterregel en stuurde hen de wereld in, met als enige doel de redding van de armen in wie zij Christus zouden ontmoeten. “Aandachtig zijn voor de inspiratie van de Heilige Geest.” De tekst van dit artikel stemt overeen met de artikels:

1.1 - 1.7 - 3.9 - 3.11 - waarin de Heilige Geest ter sprake komt. Het is een oproep tot stil gebed, opdat we klaar zouden zijn om Zijn licht en Zijn energie te ontvangen. Het “leven in overvloed” waarvan sprake in het evangelie volgens Johannes herinnert ons eraan dat de erfenis van Christus ons toekomt via de adem van de Heilige Geest. Soms is Zijn optreden niet groots en opzienbarend, maar manifesteert het zich in kleine suggesties die ons het dagelijks dienen van de armen makkelijker maken.

2.5.1 ESSENTIËLE DEUGDEN

De Vincentianen trachten het voorbeeld te volgen van Sint Vincentius in de vijf deugden die de essentie vormen van een authentieke liefde en van het respect jegens de meest benadeelden:

- EENVOUD – frankheid, integriteit, oprechtheid;
- NEDERIGHEID – aanvaarding van de waarheid, zowel wat hun zwakten als wat hun gaven, hun talenten en hun charisma betreft, wetende dat alleen God hen alles heeft gegeven ten bate van de anderen en dat zij zonder Zijn genade niets waardevols of duurzaam kunnen verwezenlijken;
- MILDHEID – constante minzaamheid en onvermoeibare welwillendheid, ook geduld in de relaties met anderen;
- ONBAATZUCHTIGHEID – zelfverloochening. Door een leven van opoffering bieden de leden hun tijd, hun goederen, hun gaven en hun persoon aan in een geest van vrijgevigheid.
- IJVER – passie voor de volledige ontplooiing van de mensen en voor de vervulling van hun eeuwige liefde.

COMMENTAAR - Laten we stilstaan bij de deugden die Sint Vincentius belichaamde, als essentiële inspiratie voor de Vincentiaanse handelwijze. Gods

Liefde en het verlangen Hem te ontmoeten zullen ons helpen om de moeilijkheden te overwinnen die de uitoefening van Zijn Deugden met zich meebrengt. “[...] Zij die daarentegen hebben nagedacht over zijn leven, zijn kleinste handelingen hebben bestudeerd, en op de geheimen van zijn denken zijn gestuit, weten dat hij de roemrijke titel van Vader van de armen enkel verdiend heeft omdat hij geleerd heeft hen lief te hebben door zijn liefde voor Onze Heer Jezus-Christus; dat hij hun op verstandige wijze zorgen verstrekke en zo de arme verhief in plaats van hem te vernederen omdat het zijn gewoonte was hen te eren als de evenbeelden en als de ledematen van zijn Goddelijke Meester [...] omdat hij zichzelf beschouwde als het gehoorzame instrument van de Voorzienigheid, die hij enkel trachtte te gehoorzamen zonder er ooit op vooruit te lopen; omdat hij er altijd de voorkeur aan gaf het goede te laten verrichten door anderen dan hijzelf, en zich pas aandiende als andere evangelische werkers ontbraken; en omdat, nadat hij gewerkt had tot zijn armen moe waren en het zweet op zijn gezicht stond, zijn diepe nederigheid maakte dat hij alles wat hij volbracht had beschouwde als niets en zichzelf als een nutteloze dienaar [...]” (Int. Manuel SSV 1845).

2.6 EEN ROEPING VOOR ELK MOMENT VAN ONS LEVEN.

De Vincentiaanse roeping raakt alle aspecten van het dagelijks leven van de leden, waardoor zij waakzamer worden en gevoeliger in hun gezinsleven, hun beroepsleven en hun sociale leven. De Vincentianen zijn beschikbaar voor activiteiten binnen de Conferenties, nadat ze hun professionele plichten en hun plichten jegens hun gezin hebben vervuld.

COMMENTAAR - De Vincentianen volgen Christus op elk moment en in elke omstandigheid. Dat we aangesloten zijn bij Conferenties mag niet leiden tot isolement. Integendeel, de ervaring die we binnen de Conferenties verwerven, het contact met mensen in nood, het gebed dat we individueel of in gemeenschap beleven moeten als leidraad dienen in ons leven. Niet slechts gedurende een moment of een dag in de week maar in heel ons leven, als ouders, kinderen, echtgenoten, collega's en vrienden, moeten we ernaar streven dat de liefde van Christus alomtegenwoordig is.

“wat hen aandachtiger en gevoeliger maakt”
De Vincentiaan is steeds alert en staat klaar om zijn ouders, zijn kinderen, zijn vrienden en zijn collega's van dienst te zijn. Hij moet naar iedereen aandachtig luisteren, en klaarstaan om morele steun te bieden. Luisteren is een andere manier van liefhebben.

3. Leden, Conferenties en Raden – gemeenschappen van geloof en liefde

3.1 DE LEDEN

De Vereniging staat open voor iedereen die zijn geloof wil beleven vanuit de liefde van de noodlijdende naasten. (Zie artikel 6.4 van deze Regel).

COMMENTAAR - De Conferenties staan voor iedereen open, want de Vereniging wil geen gesloten, van de wereld afgezonderde groepjes creëren. Hoe talrijker we zijn, hoe krachtiger het licht van onze getuigenis. Als er te weinig nieuwe broeders en zusters zijn, kan dat erop wijzen dat er iets schort binnen de Conferentie. Het kan een symptoom zijn van een gebrek aan dynamiek of van een achterstand ten opzichte van de evolutie van de Vereniging. “[...] Laten we die valkuilen steeds mijden; laten we steeds vooruit gaan en onze bescheiden activiteiten ontwikkelen; moge er elk jaar een idee, een verbetering in ons midden ontluiken, en laten we ons op die manier hoeden voor de apathie die maakt dat we snel tevreden zijn [...]” (Int. Manuel SSV 1845).

3.2 GELIJKHEID

De Vereniging maakt binnen haar Conferenties geen onderscheid op basis van geslacht, vermogen, maatschappelijke situatie of etnische origine (basisprincipe van de Sint-Vincentiusvereniging).

COMMENTAAR - Maakt de Heer onderscheid? Wij zullen dat evenmin doen. De heilige Paulus herinnert ons eraan dat “er geen onderscheid is tussen Joden en niet-Joden”. In onze Conferenties discrimineren we niet tussen mannen en vrouwen, op basis van ras of

afkomst, opleidingsniveau enz., zolang iedereen maar tracht God te dienen door zich binnen het kader van de Conferentie te wijden aan de armen. “Voor al wie naar het goede streeft is het altijd mooi om mensen van alle rangen en standen, van alle leeftijden en strekkingen, verenigd door de heilige banden van het katholicisme, samen op het pad van de liefdadigheid te zien, wars van enige partijdigheid [...]” (Int. Manuel SSV 1845).

3.3 DE VERGADERINGEN VAN DE VINCENTIAANSE LEDEN

De Vincentianen komen in aanwezigheid van Christus als broeders en zusters samen in Conferenties, ware gemeenschappen van geloof en liefde, van gebed en van daden. Het is essentieel dat tussen de leden een spirituele band en een daadwerkelijke vriendschap ontstaat, en dat er een gemeenschappelijk doel wordt bepaald in dienst van de noodlijdenden en de uitgestoten. De Vereniging vertegenwoordigt reëel één enkele en unieke Gemeenschap van Vincentiaanse vrienden in de hele wereld.

COMMENTAAR - Het is aangewezen de commentaar bij artikel 2.2 van de Regel opnieuw te lezen. Niets is mogelijk zonder de liefde tussen broeders en zusters binnen de Conferenties. We moeten het gevoel hebben dat we deel uitmaken van één grote, wereldwijde Conferentie: “[...] de dag van de Conferentie was een feest, want die dag kwamen ze allemaal samen, alle vrienden die tijdens de week door het werk van elkaar gescheiden waren.” (Int. Manuel SSV 1845). “[...] Trouw aan de aanbevelingen van onze Meester en Zijn favoriete apostel zullen wij elkaar liefhebben. Wij hebben elkaar lief, nu en altijd, van ver en van dichtbij, van Conferentie tot Conferentie, van stad tot

stad, van land tot land. Die vriendschap maakt het ons makkelijk elkaars gebreken op te vangen; wij zien slechts met spijt het slechte in onze broeders, en dan nog alleen als de bewijzen onomstotelijk zijn. Dus, om ons te schikken naar de wil van hem die ieder heeft opgedragen zich om zijn naaste te bekommeren, unicuique mandavit Deus de proximo suo; dus, in een geest van naastenliefde en met alle warmte van een oprechte vriendschap zullen wij onze wankelende of gevallen broeder waarschuwen of laten waarschuwen; we zullen hem helpen op het goede pad te blijven of weer op te staan [...]” (Int. Manuel SSV 1835)

Aanwezigheid van Christus: Christus is met ons elke keer dat we samen zijn en stilstaan bij zijn aanwezigheid. Het feit dat de Conferentie klaarstaat om de gave van de Heilige Geest te ontvangen en de kracht van de liefde maken dat we delen in het hart van Christus (art. 2.5). Frédéric Ozanam en de broeders van de eerste Conferentie beleefden dit. Hij vertelt ons: “God schiep de wolken om bliksems te doen flitsen en hij schiep de ziel om flitsen van liefde te doen opwellen.” De liefde die we allemaal samen vinden is veel intenser dan de liefde die elke broeder afzonderlijk kan vinden.

3.3.1 FREQUENTIE VAN DE VERGADERINGEN

De Conferenties komen geregeld samen, doorgaans eenmaal per week, maar ten minste een keer om de veertien dagen.

COMMENTAAR - Vrienden komen vaak samen, en de armen verwachten dringend onze komst. De Regel schrijft minimaal een bijeenkomst om de twee weken voor. Maar steunend op de Traditie kunnen we bevestigen dat het beter is wekelijks samen te komen, om over onze zaken, de zaken van de armen en dus de

zaken van God te praten. “[...] Deugden die individueel beoefend worden lijken op bloemen die helemaal alleen bloeien en waarvan de frisheid heel vluchtig is, maar als ze collectief worden beoefend, vormen ze onsterfelijke kronen [...]” (Brief van Frédéric Ozanam uit Lyon naar Parijs - 1838).

3.4 BROEDERLIJKHEID EN EENVOUD

De vergaderingen verlopen in een geest van broederlijkheid, eenvoud en christelijke vreugde.

COMMENTAAR - Lees de commentaren bij de artikels 2.5 en 2.5.1. opnieuw. Alles werd ons gegeven en niets is van ons. Eenvoud is een vereiste. “[...] Onze wederzijdse welwillendheid komt uit het diepst van ons hart en is zonder grenzen [...]” (Reglement SSVV 1835). “Wie vrienden heeft leeft twee keer” (F. Lallier, circ. 01-03-1837).

3.5 HET BEHOUD VAN DE GEEST

Ongeacht hun leeftijd hechten de leden er waarde aan jong van geest te blijven, wat gekenmerkt wordt door enthousiasme, aanpassingsvermogen en een scheppende verbeelding. Zij staan klaar om zich op te offeren en risico's te nemen voor het welzijn van de armen, ongeacht de locatie waar zij zich bevinden: door te delen in hun ongerief, hun tekorten, hun verdriet en door hun rechten te verdedigen.

COMMENTAAR - Er zit altijd een deel droom in de Vincentiaanse gediensstigheid. Algemeen genomen zijn dromen het territorium van de jeugd, en dus worden we aangemoedigd steeds jong van geest te blijven, altijd klaar om nieuwe vormen van actie te ontdekken om

de armen te helpen. We mogen nooit zomaar berusten en ons passief neerleggen bij het leed. We moeten onophoudelijk strijd leveren om het uit te roeien, via de rede of de liefde (art. 1.9 - 2.2 - 2.3).

3.6 DE RADEN

De Conferenties zijn ondergebracht in verschillende niveaus van Raden.

De Raden staan ten dienste van alle Conferenties die zij coördineren. Zij helpen de Conferenties om hun spirituele leven te ontwikkelen, hun dienstverlening te versterken en hun activiteiten te diversifiëren zodat zij zich continu bewust kunnen zijn van de behoeften van de noodlijdenden.

De Raden zijn op alle niveaus in het bijzonder bestemd om: nieuwe conferenties te stichten, te helpen bij de expansie van de bestaande conferenties, gespecialiseerde werkzaamheden te bevorderen, de Vincentianen ertoe aan te zetten opleidingen te volgen, het belang van de samenwerking met de grote familie van de Vincentianen te benadrukken, de samenwerking met andere organisaties of instellingen te bevorderen, de vriendschap tussen de Vincentianen van eenzelfde zone te ontwikkelen, en een tweerichtingscommunicatie tussen de Conferenties en de onmiddellijk hoger gelegen Raden te bewerkstelligen. Ten slotte ook om het gevoel te bevorderen van het behoren tot een Vereniging die zich uitstrekt over de hele wereld.

COMMENTAAR - De Raden zijn zeer belangrijk om de activiteiten van de Conferenties te stimuleren en te ontwikkelen. Wanneer men dit artikel zorgvuldig leest, krijgt men een duidelijk beeld van de plichten van de Raden en de diensten die ze verlenen. Ze moeten

veeleisend zijn in de uitoefening van hun functie, en de Conferenties moeten zich bewust zijn van het belang van de Raden. “[...] dat de Raad ten dienste staat van allen is omdat onder ons een zeer groot vertrouwen heerst en niemand de andere wil overheersen.” Cor unum et anima una (Int. Manuel SSVP 1845).

3.7 DE JONGE LEDEN

De jonge Vincentianen bieden de Vereniging de mogelijkheid om permanent jong van geest te blijven. Omdat de toekomst nog voor hen ligt, hebben zij een nieuwe kijk op de wereld, en kijken zij vaak verder dan de uiterlijke schijn. De Vereniging streeft er permanent naar Conferenties van jongeren te vormen en stimuleert het lidmaatschap van jongeren in alle Conferenties. De ervaring van een gemeenschap van geloof en liefde, hun confrontatie met de wereld van de armoede versterkt hun spiritualiteit, zet aan tot daden en bevordert hun ontplooiing als mens. De oudste broeders nemen de verantwoordelijkheid op zich om hen te helpen op de weg van hun vorming, en respecteren daarbij steeds hun persoonlijke keuzen en hun aspiraties van Vincentiaanse dienstverlening.

COMMENTAAR - Dit artikel brengt een nobele missie voor de meer ervaren broeders en zusters ter sprake. De jongeren van dienst zijn! Het gaat er niet om hun leiding of bevelen te geven. Het gaat erom hun van dienst te zijn, hun ons nut te bewijzen op het pad dat ze inslaan – het pad van hun leven – dat ze moeten ontdekken dankzij onze steun, ons voorbeeld en de nederigheid van hun oudere broeders. Zoals toen de Vereniging werd opgericht. Bailly, de eerste Algemeen Voorzitter, stond heel dicht bij de jongere broeders die streefden naar en

droomden van de oprichting van Conferenties. Door zijn bedrevenheid en het voorbeeld dat hij gaf, slaagde hij erin de studenten te overtuigen die zich aansloten bij de eerste Conferentie. Laten we hetzelfde doen. Laten we klaarstaan voor de jongeren. Door een antwoord te bieden op hun twijfels en hun betrachtingen. Door hen hun eigen weg te laten afleggen.

3.8 OPNEMING EN OPRICHTING VAN DE CONFERENTIES EN DE RADEN

De zichtbare band van eenheid van de Vereniging is de Opneming van de Conferenties en de Oprichting van de Raden, waarover de Algemene Raad een uitspraak doet.

COMMENTAAR - Wij zijn een christelijke gemeenschap aanwezig in de wereld, aldus het eerste artikel van de Regel. De aansluiting bij de universele broederschap die de Sint-Vincentiusvereniging is heet “Aggregatie” bij Conferenties en “Institutie” bij Raden.

3.9 SUBSIDIARITEIT EN VRIJHEID VAN HANDELEN

De Vereniging hanteert het subsidiariteitsbeginsel als essentiële werkingsregel. De beslissingen worden genomen op het niveau dat het dichtst bij het punt van handelen ligt, met het oog op de plaatselijke omgeving en de (culturele, sociale, politieke, enz.) voorwaarden.

Zo ontwikkelt de Vereniging plaatselijke initiatieven conform haar geest. Deze vrijheid van handelen van de Conferenties en de Raden, die is gevolgd sinds het ontstaan van de Vereniging, biedt de Vincentianen de mogelijkheid om de armen op spontane en doeltreffendere wijze te helpen, omdat zij op die manier worden bevrijd van een teveel aan bureaucratie.

Bij het uitoefenen van deze vrijheid van handelen om het hoofd te bieden aan het probleem van de armoede in hun regio, ervaren de Vincentianen de noodzaak van het gezamenlijk gebed om hen te begeleiden en hen de kracht te geven hun scheppende verbeelding de vrije loop te laten, wat een van de geschenken is die de Heilige Geest heeft beloofd: «Oude mensen zullen dromen dromen, en jongeren zullen visioenen zien». (Joël 3, 1).

COMMENTAAR - Door de complexiteit van een internationale organisatie zoals de onze zijn regels nodig om haar werking in goede banen te leiden, maar vooral het subsidiariteitsprincipe is sinds ons ontstaan van essentieel belang voor de Conferenties. Waar heeft men het beste zicht op de behoeften van de armen? Uiteraard op het terrein, in hun directe omgeving. Daarom beschikt elke Conferentie over heel wat vrijheid om de armen binnen de geest van de Regel te dienen op de wijze die zij het geschiktst acht. Dat wil echter niet zeggen dat de Conferenties en Raden volledig autonoom zijn. De Conferenties en de Raden moeten niet alleen de bepalingen van de Regel en de Statuten van de Vereniging naleven, maar ook de strategische keuzes van de Hoge Raden en de geldende wettelijke verplichtingen in hun land. Met het oog op de reputatie van de Vereniging en de transparantie op het vlak van het beheer van de middelen, leggen de Raden de Conferenties het voeren van een eenvoudige maar nauwgezette boekhouding op die aan controle wordt onderworpen. Er is nood aan een centralisering van de bank-rekeningen en een consolidatie voor de Vereniging als geheel.

3.10 DEMOCRATIE

Alle beslissingen worden in consensus genomen na gebed, bezinning en het inwinnen van het nodige advies. De democratische geest is binnen de Vereniging van het grootste belang op alle niveaus. Indien nodig kan er een beroep worden gedaan op een stemming.

COMMENTAAR - Zijn sommigen van ons slimmer of heiliger dan anderen? Zijn we echt zeker van wat we als zekerheid beschouwen, terwijl alleen God, die in het hart van de mensen kijkt, dat kan zijn? Uiteraard niet. Laten we daarom steeds overleggen en alle zaken in alle barmhartigheid en duidelijkheid bespreken. Vaak daalt het licht onverhoopt in een van ons neder. De Heer kiest aan wie Hij verlichting schenkt. Een autoritair leidinggevende ontnemt de mensen moed, geeft aanleiding tot conflicten en zal de Vereniging uiteindelijk schaden. Laten we eerst naar iedereen luisteren alvorens beslissingen te nemen. Dat houdt in dat iedereen de uiteindelijke beslissingen die de Conferentie of de Raad neemt aanvaardt en er achteraf niet meer over discussieert.

3.11 DE VOORZITTERS, ALS BESTUURDERS-DIENAREN

In navolging van Christus trachten de Voorzitters op alle niveaus van de Vereniging zowel Bestuurders te zijn als Dienaren. Ze scheppen een stimulerende omgeving waarin de talenten, de capaciteiten en het spirituele charisma van de leden worden geïdentificeerd, ingezet, ontwikkeld en in dienst gesteld van de armen en van de Sint-Vincentius-vereniging. De Voorzitters hebben een bijzondere verantwoordelijkheid in de Conferentie of de Raad, zoals de bevordering van de Vincentiaanse spiritualiteit.

COMMENTAAR - De opdracht van de Voorzitters? Dienen. Even eenvoudig als fundamenteel. De Traditie binnen de Vereniging wil dat de Conferenties en de Raden het voorbeeld van hun Voorzitter volgen. Hij moet naar de Vincentianen luisteren, hen aanmoedigen en begeleiden in het dienen van de armen. Pas op de tweede plaats moet hij bevelen geven, eisen stellen en zijn bekwaamheid tentoonspreiden. Hij speelt een doorslaggevende rol in de Conferentie, maar door zijn nederigheid valt dat niet op. “[...] ten dienste staan van anderen en de leiding nemen over christelijke werken vereist een voorzitter met een diepe geloofsovertuiging die de geboden van dat geloof op regelmatige wijze in de praktijk brengt. Hij moet zich laten inspireren door een geest van verzoening en behoedzaamheid, “prudens est regat nos.” (E. Bailly, eerste algemeen voorzitter, circ. van 1 maart 1844). Datzelfde geloof moet alle Voorzitters bezielen, opdat zij de broeders en zusters aanmoedigen in hun acties.

3.12 DE VORMING VAN DE LEDEN

Het is essentieel dat de Vereniging de permanente vorming van haar leden en verantwoordelijken stimuleert, teneinde hun kennis van de Vereniging en hun spiritualiteit te ontwikkelen, hun menselijkheid, de kwaliteit en de doeltreffendheid van hun dienstverlening aan de armen te verhogen, en hen te helpen zich bewust te worden van de voordelen, de middelen en de mogelijkheden die aan de armen worden geboden. De Vereniging biedt haar leden eveneens de kans om hun vorming te verdiepen, om hen beter te helpen het culturele en maatschappelijke niveau te ontwikkelen van degenen aan wie zij zich wijden en die deze hulp nodig hebben.

COMMENTAAR - Blijven bijleren is verplicht in onze Conferenties. De voortdurende maatschappelijke veranderingen, de nieuwe wetgevingen en de nieuwe middelen die we in handen krijgen vereisen van elke Vincentiaan een inspanning om bij te blijven en altijd te blijven leren. We kunnen niet zonder deze bijna dagelijkse vormingsactiviteiten die ons in staat stellen mensen in nood beter te dienen. “Moet men niet zonder ophouden leren als men resultaat wil bereiken met zijn werk?” (Int. Manuel SSV 1845) Deze “cruciale” verplichting moet weerspiegeld worden in een vast voornemen van elke Hoge Raad, die een vormingsprogramma moet uitwerken, ofwel met eigen middelen, ofwel met de hulp van de Vereniging wereldwijd.

3.13 GEEST VAN ARMOEDE EN AANMOEDIGING

De leden van de Vereniging zijn verenigd in een zelfde geest van armoede en delen. Zij sporen elkaar aan hun spiritualiteit en hun gebedsleven onophoudelijk te verdiepen. De rol van de Geestelijke Raadgever is daarin erg belangrijk.

COMMENTAAR - Wanneer mogelijk, moet elke Conferentie zorgen voor verrijking door de aanwezigheid van een priester die de broeders in hun inzet voor de armen naar een spiritueler en verantwoordelijker leven leidt. Nochtans mag de Conferentie niet vergeten dat het ultieme redmiddel in de Conferenties de verantwoordelijkheid van de leken is. Dat wil niet zeggen dat we de inbreng van de priester onderwaarden. Integendeel, we betonen hem eerbied en diep respect. Maar zijn aanwezigheid is geen excuus om onze waakzaamheid te laten verslappen of ons op hem te verlaten voor dagelijkse of zeer belangrijke

zaken. De verantwoordelijkheid die sinds het doopsel op ons rust verplicht ons ons persoonlijk in te zetten ter behartiging van de zaken van de armen waarover wij ons ontfermen.

3.14 BESTEDING VAN GELD EN MIDDELEN VOOR DE ARMEN

De Vincentianen mogen nooit vergeten dat het schenken van hun liefde, van hun capaciteiten en van hun tijd belangrijker is dan het schenken van geld. De Vereniging besteedt wel financiële en materiële middelen om de moeilijkheden van de hulpbehoevenden te verzachten. Naast vrijgevigheid is het nodig dat in het beheer van de middelen van de Vereniging de grootste zorg en de uiterste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd. Kapitaalvorming is in strijd met de Vincentiaanse traditie. De beslissingen over de besteding van de middelen en de goederen worden collegiaal genomen, na rijp beraad, in het licht van het Evangelie en de Vincentiaanse principes. Voor alle ontvangen en uitgegeven bedragen worden de nodige rekeningen bijgehouden. De Vereniging dient haar middelen niet te bestemmen voor andere verenigingen, behalve occasioneel voor de andere takken van de Vincentiaanse Familie, of in zeer uitzonderlijke gevallen.

COMMENTAAR - Een broeder op leeftijd zei ooit dat het feit dat we geld nodig hebben om onze taken te volbrengen niet wegneemt dat geld een “uitwerpsel van de duivel” is. De Vincentianen moeten het correct aanwenden zonder het te willen oppotten. We moeten overtuigd geloven dat God in onze behoeften voorziet wanneer dat nodig is. Conferenties die geld over hebben moeten minder bemiddelde Conferenties steunen wanneer krappe middelen het werk met de armen erg beperken. Soms krijgen Vincentianen te

maken met een opvallend onrechtvaardige verdeling van middelen tussen Conferenties. Dat is een belangrijk onderwerp waar diep over moet worden nagedacht.

3.15 DE COMMUNICATIE

De vitaliteit van het liefdadigheidsnetwerk van de Vereniging hangt af van een geregelde en snelle informatie-uitwisseling. De kwaliteit van de communicatie opent de horizon en verhoogt de belangstelling van de Vincentianen voor de beleefde ervaringen en voor de uitdagingen die hun broeders en zusters in de hele wereld zijn aangegaan. De Vincentiaanse reactie op deze communicatie is paraat te staan om zich op de hoogte te houden en er steeds naar streven zijn naaste te helpen.

COMMENTAAR - Simpel gezegd: zonder communicatie houden we op te bestaan. Als we de Conferenties mogen geloven, wordt dat aspect echter vaak verzuimd. Waarom zouden we acties die we ondernemen om de aanpak van een specifiek aspect van armoede te vergemakkelijken niet doorgeven aan andere Conferenties? Waarom zouden we geen aandacht schenken aan wat andere Conferenties hebben ontdekt? Hoe kunnen we de armen doeltreffend dienen zonder onderling ervaringen uit te wisselen? Zonder te laten weten wat we doen? Kunnen we de middelen die we inzetten om de armen te helpen verbeteren? Er mag geen enkel land of geen enkele Raad zijn dat die zijn publicaties over de Vereniging niet opstuurt naar de andere Vincentiaanse landen of de Algemene Raad, om bij te dragen tot de communicatie-inspanning.

4. Relaties binnen het Vincentiaanse en katholieke liefdadigheidsnetwerk

4.1 VERBROEDERINGEN

De Conferenties en de Raden helpen elkaar, zowel in het binnenland als in de andere landen van de wereld. Deze activiteit staat centraal binnen de Vereniging en bij de Vincentianen. De bewustwording van de buitensporige armoede in een groot aantal landen en de uitdrukkelijke keuze die de Vereniging voor de armen heeft gemaakt, stimuleren de Conferenties en de Raden om anderen te helpen, anderen die over minder middelen beschikken of die zich in uitzonderlijke situaties bevinden.

De directe band tussen twee Conferenties of Raden, die erin bestaat het gebed, een diepgaande vriendschap en materiële middelen te delen, wordt verbroedering genoemd. Deze activiteit draagt bij tot de vrede in de wereld, tot goede verstandhoudingen en de culturele uitwisseling tussen volkeren.

COMMENTAAR - Kan een christen ongevoelig blijven voor de totale armoede van een lid van zijn gemeenschap? Het geloof in Onze Heer Jezus Christus leidt ons ertoe hier nee op te antwoorden en verplicht ons waakzaam te zijn, om de nodige hulp te bieden aan Conferenties die daar behoefte aan hebben. De Conferenties die de mogelijkheid hebben hun minder fortuinlijke medezusters te helpen doen naar vermogen elk jaar het nodige. Armoede verlichten is onze voornaamste roeping, en op dat vlak hebben we vandaag te maken met een probleem van wereldwijde omvang. Wij hebben als Vincentianen de plicht om stil te staan bij het leed in de armste landen en verder te gaan dan alleen acties in onze eigen buurt. Daarom staan Conferenties die echt oog hebben voor de ware

aard van hun missie altijd klaar om de nodige hulp te sturen waarmee minder bemiddelde broeders in de rest van de wereld op hun beurt de armen over wie ze zich ontfermen kunnen helpen om uit de ellende te geraken.

4.1.1 HET GEBED ALS BASIS VOOR BROEDERSCHAP

De verbroedering versterkt dus de spiritualiteit, de diepgaande vriendschap, de solidariteit en de wederzijdse assistentie. Geld en andere materiële middelen kunnen ter beschikking worden gesteld opdat een Conferentie of een Raad plaatselijke gezinnen zou kunnen helpen. Aan projecten die door de plaatselijke Vereniging worden voorgesteld en die hun eigen initiatief bevorderen kan financiële, technische, educatieve of gezondheidshulp worden toegekend. De verlichting die wordt geschonken door het gebed is nog belangrijker, net als de uitwisseling van informatie over de verwezenlijkingen van de Vincentianen en over hun situatie overal ter wereld, zonder het nieuws over de leden en hun gezinnen te vergeten.

COMMENTAAR - Naast hulp op economisch vlak is ook spirituele hulp op basis van gebed noodzakelijk. Niemand is zo arm dat hij niet op een of andere manier kan helpen, in de eerste plaats via gebed en kleine opofferingen op maat voor broeders die men niet persoonlijk kent, maar met wie men zich solidair voelt in de opdracht om alle mensen te laten delen in de liefde Gods.

4.1.2 PERSOONLIJK ENGAGEMENT VAN DE VINCENTIANEN

De Vereniging nodigt de Vincentianen uit om hun persoonlijk engagement ernstig te overwegen voor een bepaalde duur, alsmede hun beschikbaarheid om samen te werken met de Vincentianen van andere landen en de Conferenties te ontwikkelen.

COMMENTAAR - Sommige Vincentianen die daar de mogelijkheid en de tijd voor hebben nemen zich voor om elders in de wereld hun ervaring en kennis te gaan inzetten. Ze worden “Vincentianen voor de Vrede” genoemd. Deze groepen van leden van de Vereniging van alle leeftijden geven zich voor een bepaalde periode op, ofwel om Conferenties te helpen in hun ontwikkeling, ofwel om aan specifieke projecten te werken om andere landen te helpen. Het is een vorm van verbroedering waarbij men zijn ervaring, zijn persoonlijke toewijding en zijn generositeit inzet.

4.2 NOODHULP

Bij natuurrampen, oorlogen en ernstige ongevallen start de Vereniging noodinitiatieven ter plaatse, en levert ze middelen om de slachtoffers te helpen, doorgaans via de plaatselijke Vereniging.

COMMENTAAR - De Algemene Raad beheert te allen tijde rekeningen onder de naam “Hulpfonds” om het hoofd te bieden aan noodsituaties. De Raden en Conferenties over de hele wereld beseffen dat ze verplicht hebben fondsen te zoeken om die rekeningen te spijzen. Namens de Vereniging stuurt de IAR de Vincentiaanse hulp naar de Conferenties en de Raden van de getroffen landen, om bijstand te verlenen aan de slachtoffers van natuurrampen, oorlogen, epidemieën enz. De Conferenties geven voorrang aan de minstbedeelden op plaatsen waar de grote organisaties voor humanitaire hulp er niet in slagen het leed van geïsoleerde personen te verlichten.

4.3 DE VINCENTIAANSE FAMILIE

De Vincentianen uit de hele wereld vormen, samen met andere gemeenschappen verenigd in de spiritualiteit van Sint Vincentius a Paulo, en met degenen die zij willen helpen, één grote familie. De Vereniging denkt dankbaar terug aan de steun en de inspiratie die de eerste Conferentie heeft gekregen van de Zalige Rosalie Rendu, en onderhoudt en ontwikkelt hechte relaties met de andere takken van de Vincentiaanse Familie. Ze behoudt haar eigen identiteit, maar werkt met hen samen door deel te nemen aan de spirituele ontwikkeling in het kader van gemeenschappelijke projecten, en volgt daarbij de liefdadigheidspastoraten van de Kerk. Ook doet zij dit met andere organisaties, overal waar dit leidt tot een wederzijdse verrijking en een gelegenheid om de noodlijdenden van dienst te kunnen zijn.

COMMENTAAR - De Conferenties laten zich permanent begeistere door het patronaat en de inspiratie van Sint Vincentius a Paulo, zoals onze stichters dat wensten. (art. 2.5. - 2.5.1 van de Regel). Wij worden geroepen om ons in te zetten en uitdagingen aan te pakken samen met de andere kerkelijke instellingen die ook geïnspireerd worden door het Vincentiaans gedachtegoed. We werken onder meer nauw samen met de Dochters van Liefde, de Congregatie der Missie (Lazaristen), de Religieuzen van Sint Vincentius a Paulo, de Internationale Liefdadigheidsassociatie (AIC - Association Internationale des Charités), de Vincentiaanse Jeugd van Maria (JMV - Jeunesse mariale vincentienne), de Seculiere Vincentiaanse Missionarissen (MISEVI - Missionnaires séculiers vincentiens) en het Genootschap van de Wonderbaarlijke Medaille (AMM - Association de la médaille miraculeuse). Het geheel is een mooi voorbeeld van de samenwerking tussen gewijden en leken, die onmisbaar is voor de

liefdadigheidswerkzaamheden van de katholieke Kerk.

De Conferenties houden de herinnering levend aan de zalige zuster Rosalie Rendu, de eerste Geestelijke Raadgeefster van de oprichters van onze Vereniging. Zij gaf hun weloverwogen advies. Haar voorbeeldige leven ten dienste van de armen was een blijvende inspiratiebron voor die jonge leken die zich inzetten voor maatschappelijke actie. Ze stond altijd klaar voor de eerste Vincentianen, als een “moeder” die de roeping en de verantwoordelijkheidszin van haar “zonen” aanmoedigde.

5. Relaties met de hiërarchie van de Kerk

5.1 EEN HECHTE RELATIE

De Vereniging blijft trouw aan de duidelijke intentie van de Zalige Frédéric Ozanam en zijn metgezellen, en elke Vincentiaan onderhoudt hechte banden met de hiërarchie van de katholieke Kerk. Dit vrije respect voor de hiërarchie leidt tot een soepele, wederzijdse en harmonieuze samenwerking.

COMMENTAAR - Uit kerkelijke verantwoordelijkheidszin onderhouden de Conferenties banden die in het teken staan van liefde en respect met alle niveaus van de hiërarchie van de katholieke Kerk: parochie, bisdom, Heilige Stoel. De Vereniging in het algemeen en de Conferenties in het bijzonder eerbiedigen nauwgezet de stem van de hiërarchie. Dat respect is wederzijds, en wij leken hebben het recht en soms de plicht om ons standpunt te geven over bepaalde onderwerpen die ons aangaan. De leken, en de Vincentianen in het bijzonder, bieden hun kennis, bekwaamheid en relaties aan ten dienste van de Kerk, door aan de Priester hun standpunt over te maken over zaken die betrekking hebben op het welvaren van de Kerk.

5.2 AUTONOMIE

Juridisch gezien is de Vereniging autonoom, voor wat betreft haar bestaan, samenstelling, organisatie, regels, activiteiten en intern bestuur. De Vincentianen kiezen vrij hun verantwoordelijken en de Vereniging beheert haar vermogen op autonome wijze, in overeenstemming met haar eigen Statuten en de Wetgeving van elk land.

COMMENTAAR - De Vereniging wordt in de meeste

landen waar ze werkzaam is door de burgerlijke overheid erkend als een onafhankelijke rechtspersoon. Ze is vrij in haar werkzaamheden en behoeft geen erkenning door een andere entiteit. De Heilige Stoel heeft de autonomie van de Vereniging meerdere keren officieel erkend, met name in de verklaring van 13 november 1920.

5.3 MORELE ERKENNING

De Vereniging erkent het recht en de plicht van de katholieke bisschop om in zijn bisdom te bevestigen dat geen van de activiteiten van de Vereniging in strijd is met het geloof of de moraal. Iedere keer wanneer dat mogelijk is, zal de Vereniging de diocesane bisschoppen jaarlijks op de hoogte brengen van haar activiteiten, als blijk van kerkelijke gezindte.

COMMENTAAR - De Sint-Vincentiusvereniging – en dus de Conferenties – die geheel bestaat uit mensen die zichzelf beschouwen als trouwe zonen van de Heilige Kerk, erkent dat ze zich samen moet inzetten met de Ordinaris van elk bisdom: ze werkt met hem samen in een pastoraat naar keuze en ontwikkelt op die manier persoonlijke contacten met de armen. De Vereniging erkent in het bijzonder de bevoegdheid van de Ordinaris om te verklaren dat haar activiteiten in het bisdom conform het geloof en de katholieke moraal zijn. “[...] Sint Vincentius a Paulo wilde dat zijn volgelingen geen enkel goed werk zouden verrichten zonder de goedkeuring en de zegen van de plaatselijke Priesters. We ondernemen ook nooit iets nieuws en belangrijks in een kerkelijk rechtsgebied zonder het advies te vragen van degene die aan het hoofd ervan staat: we doen niets dat ingaat tegen de geestelijke autoriteit, in de overtuiging dat het goede dat wij tegen die strekking in zouden trachten te doen een kwaad is [...]” (Reglement SSV 1835).

6. Andere relaties

OECUMENISCHE RELATIES EN RELATIES MET ANDERE RELIGIES

6.1 HET IS DE PLICHT VAN ELK LID OM DE OECUMENE TE BEVORDEREN

Elke Vincentiaan spant zich in om zijn eigen engagement in de oecumenische beweging en in de samenwerking te versterken. Dit engagement manifesteert zich in het kader van werken van liefdadigheid en rechtvaardigheid, als instrument van het herstel van de volle eenheid van de Kerk; voor de eenheid waar Christus voor heeft gebeden “Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden”. (Johannes 17:21).

COMMENTAAR - De Vereniging en elke Conferentie en elke Vincentiaan die er deel van uitmaakt mag de opdrachten van de oecumene die de Heilige Kerk voorstelt niet vergeten. Wij moeten niet enkel uit plichtsbefef handelen, maar ook onze harten een wending doen nemen. Want het is uit een verandering van houding (Ef. 4, 23), het afstand nemen van zichzelf en een grenzeloze liefde dat de bekommernis ontstaat om eenheid die tot volle ontwikkeling zal groeien. Wij vragen in onze gebeden aan de Heilige Geest om onze harten een wending te laten nemen (zie Tweede Vaticaans Concilie - Ec. 7 en CIC 1108/1109). “[...] opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden.” Verdeeldheid gaat in tegen de wil van Christus, ze werpt barrières op in de wereld en schaadt een van de heiligste doelen die er zijn, namelijk het verkondigen van de Goede Boodschap aan alle mensen. (Tweede Vaticaans Concilie - Ec. 1^a) “[...] Aan die oecumenische

beweging nemen allen deel die geloven in één God alleen en de Drie-eenheid van de Personen, die geloven in de Heer Jezus Christus onze redder, en die hun geloof belijden, allemaal samen verenigd en niet individueel [...]” (Tweede Vaticaans Concilie - Ec. 1).

6.2 DE VERENIGING IS BETROKKEN BIJ DE OECUMENISCHE SAMENWERKING EN DE SAMENWERKING TUSSEN DE VERSCHILLENDE RELIGIES

In navolging van het Hoogste leergezag van de katholieke Kerk erkent, accepteert en bevordert de Sint-Vincentius-vereniging de aansporing tot een oecumenische samenwerking en een dialoog tussen de verschillende religies in het kader van haar liefdadigheidswerken. Zij neemt deel aan de initiatieven van de Kerk op het gebied van de oecumene en de samenwerking met de andere geloofsovertuigingen van elk land, en behoudt daarbij de harmonie met de bisschop van elk bisdom.

COMMENTAAR - Uit besef van deze kerkelijke plicht onderwerpt de Vereniging zich over de hele wereld aan de richting aangegeven door het bisdom. Elke Conferentie erkent dat aan elk katholiek antwoord dat ergens wordt gegeven harmonie ten grondslag moet liggen. Alvorens ze zich op dit gevoelige terrein begeeft, legt ze daarom eerst haar oor te luisteren en handelt ze in overeenstemming met de plaatselijke Ordinaris. De dialoog met de andere christelijke kerken vindt plaats via een expliciete getuigenis over het christelijke geloof in een moderne samenleving die heel veel agnostici en ongelovigen telt. Wij moeten openlijk blijf geven van broederlijke vriendschap, christelijke liefde en vast en sereen vertrouwen in onze waarden. Dat alles wordt

weerspiegeld in de eenheid zelf van de Heilige Drie-eenheid.

6.3 PRAKTISCHE INITIATIEVEN

In het kader van liefdadigheidswerken gaan de Conferenties en de Raden een dialoog aan met het oog op een samenwerking met de vertegenwoordigers van andere kerken of christelijke kerkgemeenschappen en zelfs andere religies, telkens wanneer dit mogelijk wordt geacht.

COMMENTAAR - De Conferenties werken in de meest uiteenlopende omstandigheden en op de moeilijkste plaatsen in de wereld. Het subsidiariteitsprincipe waarvan sprake in artikel 3.9 van de Regel komt hier volledig tot zijn recht. Het geeft de Conferenties de mogelijkheid criteria te bepalen om de nodige medewerkers te vinden en haar taak ten aanzien van de armen te volbrengen, zonder in te gaan tegen de geest van de Vereniging (art 6.7 van de Regel). De voorzichtigheid gebiedt de nodige meningen over dit onderwerp te verzamelen alvorens een samenwerking op te starten.

6.4 OECUMENISCHE VERENIGING EN SAMENWERKING TUSSEN VERSCHILLENDE RELIGIES

In bepaalde landen kan het door de omstandigheden wenselijk zijn dat er leden worden aanvaard, ongeacht of het christenen zijn van een ander geloof dan wel gelovigen met een overtuiging die de identiteit van de Vereniging respecteren en haar principes oprecht aanvaarden, voor zover de verschillen in geloofsovertuiging dit toestaan. De Bisschoppenconferentie moet hierover worden geraadpleegd.

COMMENTAAR - De wereld is groot en veel mensen willen de armen helpen. De Conferenties moeten openstaan voor andere samenwerkingsmogelijkheden. Ze mogen echter ook niet vergeten dat elke Conferentie, behalve dat ze het leed verzacht van mensen in nood, ook deel uitmaakt van een over de hele wereld verspreide katholieke gemeenschap. Broeders die de behoefte voelen om mensen met andere geloofsovertuigingen op te nemen moeten weten wat voor impact dat heeft op de gemeenschap binnen de Conferentie en op de gemeenschappelijke devotionele praktijken van de katholieke wereld. Om dat reële gevaar uit de weg te gaan, adviseert de Regel om de plaatselijke bisschoppenconferentie te raadplegen. Wij aanvaarden graag haar advies omtrent vragen die we stellen voor onze innerlijke gemoedsrust.

6.5 HET KATHOLIEKE GELOOF EN DE KATHOLIEKE FILOSOFIE BESCHERMEN

De katholieke aard en filosofie van de Sint-Vincentiusvereniging moeten worden behouden. De Voorzitter, de Ondervoorzitter en de Geestelijke Raadgever moeten dan ook katholiek zijn. In bepaalde situaties die afhankelijk zijn van bijzondere nationale omstandigheden en na raadpleging van de diocesane bisschop van het gebied, kunnen zij ook leden zijn van Kerken en kerkgemeenschappen die het katholieke geloof accepteren, in het bijzonder de reële aanwezigheid van Christus in de Eucharistie, de zeven Sacramenten en de Mariaverering..

COMMENTAAR - De Voorzitters van de Conferenties en hun Geestelijke Raadgevers hebben de plicht de Vincentiaanse spiritualiteit en de katholieke ethiek te verspreiden (art. 3.11). Bij afwezigheid van de Voorzitter

neemt de Ondervoorzitter die taak over. De Algemene Vergadering van de Vereniging heeft in 1999 de wens uitgesproken dat katholieke orthodoxen en anglicanen die verantwoordelijkheden kunnen opnemen. In elk land geeft de hiërarchie van de katholieke Kerk aan of andere kerken of kerkelijke gemeenschappen beantwoorden aan de criteria van de Vincentiaanse spiritualiteit. Functies die geen verantwoordelijkheid in dit domein vereisen (Secretaris, Penningmeester enz.) mogen door ieder van de broeders en zusters worden uitgeoefend.

6.6 AANGESLOTEN GROEPEN KUNNEN NAUW SAMENWERKEN MET DE VERENIGING

De Vereniging accepteert het principe van aangesloten groepen. Deze groepen zijn hoofdzakelijk samengesteld uit personen die behoren tot andere Kerken en christelijke kerkgemeenschappen, die worden aangetrokken door de verwezenlijkingen van de Vereniging en door haar spiritualiteit. Zij zijn welkom om te participeren in de liefdadigheidswerken van de Vereniging, in de discussies van de overeenkomstige Raden en het broederlijke leven van de Vereniging. Zij zijn echter niet verkiesbaar voor functies binnen de Vereniging. Groepen van personen van niet-christelijke religies kunnen eveneens op dezelfde wijze een verbond aangaan.

COMMENTAAR - Op sommige plaatsen kan het gewenst zijn geaffilieerde groepen van een ander geloof of een andere kerkelijke gemeenschap toe te laten binnen de in dit artikel vermelde limieten. De Vereniging kan deze groepen in haar midden toelaten, maar vanuit het streven om het katholieke karakter van de Vereniging te bewaren, is het niet toegestaan dat deze mensen functies met een verantwoordelijke positie uitoefenen.

6.7 RELATIES MET DE OVERHEIDSINSTELLINGEN EN DE ANDERE LIEFDADIGHEIDSINSTELLINGEN

Wanneer de problemen waarmee de Vincentianen worden geconfronteerd hun bevoegdheid of hun capaciteiten te boven gaan, en op voorwaarde dat dit de Vereniging helpt in haar streven om de onrechtvaardigheid te bestrijden, hebben zij er alle belang bij om continue samenwerkingsverbanden met de betrokken officiële instanties aan te gaan, alsmede met andere privé-organisaties die werkzaam zijn in vergelijkbare domeinen en die bereid zijn om met de Vereniging samen te werken, op voorwaarde dat de geest van de Vereniging steeds wordt gerespecteerd.

COMMENTAAR - In een geglobaliseerde en complexe wereld gebeurt het soms dat de Conferenties via de Raden occasioneel samenwerken met andere instellingen die het werk voor de armen kunnen vergemakkelijken. De nodige voorzichtigheid is geboden om schandalen te vermijden als zou blijken dat er werd gewerkt met groepen of personen die er overtuigingen op na houden die ingaan tegen de leer van de Heilige Kerk “[...] Men moet overigens elke schijn van verkeerdheid en alles wat zwakkeren op de verkeerde weg kan zetten mijden [...]” (Reglement SSV 1835).

7. Relaties met de burgermaatschappij / Werken aan Rechtvaardigheid

7.1 DE VERENIGING BRENGT DIRECTE HULP, MAAR STREEFT EVENEENS NAAR OPLOSSINGEN OP MIDDELLANGE EN LANGE TERMIJN

De Vereniging tracht niet alleen het lijden te verlichten, maar ook de onrechtvaardige structuren te identificeren die daaraan ten grondslag liggen. De Vincentianen verbinden zich ertoe de oorzaken van de armoede te identificeren en bij te dragen tot de eliminatie ervan. Al hun daden van liefdadigheid moeten zijn doordrongen van een streven naar gerechtigheid. In de strijd om de rechtvaardigheid moeten de Vincentianen rekening houden met de eisen van de liefdadigheid.

COMMENTAAR - Via haar Conferenties streeft de Sint-Vincentiusvereniging naar de inschakeling van de mensen die ze helpt in het sociale weefsel en in de arbeid. Ze wil de bestending van alle vormen van armoede voorkomen. Ze zet zich in om het leed uit de wereld te helpen. De Vereniging wendt alle beschikbare middelen aan om onrecht weg te werken in een geest van naastenliefde. “[...] vrede is de vrucht die groeit uit de liefde; de liefde kan ook meer geven, buiten de door de rechtvaardigheid gestelde grenzen.” (Tweede Vaticaans Concilie - IM 78).

7.2 EEN VISIE VAN EEN LIEFDEVOLLE BESCHAVING

De Vincentianen bevestigen de waardigheid en de waarde van de mens als Gods evenbeeld, en door het gelaat van Christus te zien in dat van de uitgestotenen, dromen zij van een wereld die rechtvaardiger is, waarin de rechten, de verantwoordelijkheden en de ontplooiing van iedereen beter worden erkend. Als burgers van dezelfde

wereld met aandacht voor de stem van de Kerk worden de Vincentianen opgeroepen om te participeren aan de creatie van een maatschappelijke orde die rechtvaardiger en billijker is, en die moet leiden tot een 'ontplooiing van het leven' en een 'liefdevolle beschaving'. Op deze manier is de Vereniging verbonden met de evangeliserende taak van de Kerk, door haar zichtbare getuigenis in woord en daad.

COMMENTAAR - De Vincentianen kunnen zich niet simpelweg beperken tot het vaststellen van de gevolgen die armoede heeft voor de mensen. In de mate van onze bescheiden mogelijkheden moeten we op zoek gaan naar de oorzaken. Het is de onontkoombare missie van elke Conferentie en elke broeder om te evangeliseren door de Goede Boodschap te verspreiden, wat neerkomt op de opkomst van een beschaving gebaseerd op liefde. Het is niet mogelijk Gods liefde voor de mensen te prediken volgens de evangelische voorschriften, als niet de overtuigende wil aanwezig is om onrechtvaardige structuren te veranderen en men zich niet inzet om ze opnieuw te gronden in de liefde. "Burgers van één wereld": Vincentianen zijn uit principe goede burgers van hun land, maar omdat ze in het algemeen naar het goede streven, trekken ze zich ook de armoede in de hele wereld aan. "Cultuur van het leven": De Vincentianen ijveren vol toewijding voor het recht op leven, van de geboorte tot aan de dood.

7.3 TOEKOMSTVISIE

Los van de onmiddellijke toekomst voelt de Vereniging zich betrokken bij de duurzame ontwikkeling en de bescherming van het milieu voor het welzijn van de toekomstige generaties.

COMMENTAAR - De Vereniging en al haar Conferenties willen bijdragen aan het geluk van de komende generaties. Omdat wij geloven dat de Heer alles wat hier op aarde is heeft geschapen, hebben wij fundamenteel respect voor het milieu. God schiep de wereld voor de mens, en ook al verlangen we vurig naar het Koninkrijk Gods, toch moeten we een heel leven op deze aarde slijten, om dat wat we hebben geërfd op alle vlakken te verbeteren. Als ieder zich inzet om beter te worden, wordt de wereld beter en de Mensheid ook. De bescherming van het milieu is een probleem van alle landen en alle generaties dat de hele mensheid aangaat.

7.4 DE VINCENTIAANSE METHODE OM DE MAATSCHAPPELIJKE RECHTVAARDIGHEID OP PRAKTISCHE WIJZE TE BENADEREN.

De bijzondere benadering waarmee de Vincentianen rechtvaardigheidskwesties benaderen, bestaat erin ze te behandelen en te bespreken door zich in te leven in de mensen die zij bezoeken en die hulp behoeven.

COMMENTAAR - Het perspectief van de Vincentianen is dat van de armen, de verdrukten, de slachtoffers van vervolging, honger en uitbuiting, en zij zetten zich in voor hun doelen. Anderen hebben andere zorgen. Die van ons is de zorg voor de armen.

7.5 DE STEM VAN DE MENSEN ZONDER STEM

De Vereniging helpt de armen en hulpbehoevenden zichzelf te uiten en moet waar dat nodig is spreken voor de mensen naar wie niet geluisterd wordt.

COMMENTAAR - De Vincentianen moedigen de armen aan om te vertellen over hun leed, hun angsten en zorgen, en sporen hen aan om verantwoordelijkheid op te nemen voor hun problemen en zelf oplossingen te proberen vinden. In extreme gevallen lenen Vincentianen hun stem aan hen die geen recht van spreken hebben.

7.6 TEN OPZICHTE VAN DE STRUCTUREN DIE TOT ZONDE KUNNEN LEIDEN

Wanneer onrechtvaardigheid, ongelijkheid, armoede en isolement het gevolg zijn van onrechtvaardige maatschappelijke, economische of politieke structuren, of van een ontoereikende of slecht doordachte wetgeving, moet de Vereniging steeds op liefdadige wijze, duidelijk en openlijk spreken over deze omstandigheden, om verbeteringen te eisen en in te voeren.

COMMENTAAR - De Vereniging moet duidelijk en barmhartig stelling nemen. We mogen niet doen alsof de factoren die aanzetten tot zonde niet bestaan. Ze bestaan zeker. Wij moeten ze aanwijzen voor zover onze bescheiden middelen dat toelaten, maar ook met de kracht die onze solidariteit met de armen ons geeft. Bij het aan de kaak stellen van de oorzaken van onrecht moeten we ons laten leiden door barmhartigheid en niet vervallen in verbetenheid. Ozanam was van mening dat het identificeren van de problemen in de samenleving een essentiële plicht is; “[...] het gebrek aan gezond verstand en de schuchterheid van fatsoenlijke mensen doen soms veel kwaad [...]”, maar daar voegde hij aan toe: “[...] Minzaamheid is een fundamenteel element in gesprekken tussen christenen [...]” Ozanam herinnert er ook aan dat er “[...] vreselijk onrecht bestaat dat miljoenen vrouwen en mannen leed berokkent en dat

lijnrecht indruist tegen het Evangelie [...]” (CIC 1938).

7.7 ZICH INSPANNEN OM DE ATTITUDES TE VERANDEREN

De Vincentianen verzetten zich tegen elke vorm van discriminatie en spannen zich in om reacties van angst, egoïsme en misprijzen ten aanzien van zwakkeren of mensen die anders zijn en die sterk getroffen zijn in hun waardigheid, te boven te komen. Zij streven naar een nieuwe attitude van respect en goedheid tegenover de naasten, en willen het recht van eenieder om zijn eigen lotsbestemming in te vullen erkennen en beschermen.

De Vereniging stimuleert begrip, samenwerking en wederzijdse liefde tussen mensen van verschillende culturen, religies, etnische origine of maatschappelijke groepen, en wil zo bijdragen tot de vrede en de eenheid van de volkeren.

COMMENTAAR - Alle mensen zijn onze vrienden, zonder onderscheid op basis van kleur, gezondheidstoestand, armoede, zwakte of gebreken. We moeten hen zien als kinderen van God, als onze broeders en onze vrienden. We moeten vechten tegen elke vorm van discriminatie en elk selectief onrecht: beide liggen vaak aan de basis van sociaal isolement. De Vereniging is tegen elke vorm van discriminatie. Marginalisering en discriminatie zijn vergelijkbaar met ernstige vormen van armoede die diepe vernedering en een verlies van eigenwaarde veroorzaken. De Vereniging moet begrip en tolerantie voorstaan en op zoek gaan naar mogelijkheden tot ontplooiing voor hen die in de marge terechtkomen of het slachtoffer zijn van onrecht.

7.8 DE POLITIEKE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE VERENIGING

De Vereniging associeert zich met geen enkele politieke partij en kiest steeds voor een houding die elke vorm van geweld uitsluit. Het is goed dat bepaalde leden hun politieke roeping vervullen en zich daar ten volle voor inzetten, zodat zij de christelijke waarden naar het politieke leven brengen. We vragen van onze leden die een politieke functie uitoefenen, om tijdens deze periode in de Vereniging geen vertegenwoordigende functie te aanvaarden.

COMMENTAAR - Sinds haar ontstaan is de Vereniging zo verstandig geweest zich niet te laten associëren met welke politieke partijen of strekkingen ook. Het werd de broeders en zusters ten stelligste aangeraden zich binnen de Conferenties niet met politiek in te laten. De Vereniging kan wel de Vincentianen begrijpen die de christelijke boodschap ook in de politiek willen laten weerklinken en is blij voor hen. Maar die Vincentianen wordt gevraagd functies waarin ze de Vereniging vertegenwoordigen neer te leggen voor de duur van hun politiek mandaat. Bedenkelijke situaties moeten worden vermeden: een kleine opoffering uit respect voor het Vincentiaans gedachtegoed. “[...] de geest van barmhartigheid en de christelijke voorzichtigheid zullen er samen nog toe leiden dat we politieke discussies voor eens en voor altijd weren uit onze algemene en bijzondere vergaderingen [...]” (Reglement SSVP 1835).

7.9 WERKEN IN GEMEENSCHAP

De Vereniging moet niet alleen werken met individuele hulpbehoevende mensen, maar ook met gezinnen en gemeenschappen. Het is nodig om binnen de benadeelde plaatselijke gemeenschappen een gevoel van

verantwoordelijkheid en solidariteit te bevorderen om een economisch, maatschappelijk en milieuwelzijn in de hand te werken, zonder ooit de prioriteit van het contact van persoon tot persoon met de noodlijdenden uit het oog te verliezen.

COMMENTAAR - De Vincentianen hebben de plicht om niet alleen in de onmiddellijke omgeving de naastenliefde te beoefenen. De Regel en de commentaren herinneren daar op verschillende plaatsen aan. In artikel 1.10 is sprake van het gevoel van eigenwaarde dat ons ertoe aanzet het lot van de gemeenschap te verbeteren. In dit artikel 7.9 wordt gesproken over gemeenschappen in nood. De Vereniging moet zich in de eerste plaats bekommeren om de mensen die in de grootste nood verkeren, en hen aansporen de handen in elkaar te slaan met iedereen die wil vechten om hun levensstandaard te verbeteren. De Vincentianen zijn in staat om de lastigste problemen te identificeren en een plan op te stellen voor de sensibilisering van het maatschappelijk middenveld, met nauwgezet uitgewerkte doelstellingen om noodzakelijke veranderingen te stimuleren. Het werk van de Vincentianen vertrekt vanuit het persoonlijk contact met de armen: het is dan ook zonneklaar dat de Vereniging geen klachtenbureau mag worden. De Vincentianen en de Conferenties staan altijd klaar voor mensen in nood, en slagen erin de juiste hulp aan te bieden om de moeilijkheden te overwinnen.

Vincent de Paul Belgium

ST VINCENTIUSVERENIGING,
NATIONALE RAAD VAN BELGIË VZW
www.vincentdepaul.be - contact@vincentdepaul.be
RPR 0410.914.863